

Vedalar Ağlatır Kalemî

– MerveAYYILDIZ · 14 Nisan 2010

Vedalar ağlatır kalemî,
ve satırlara ağlar şairler.
kanı çekilmiş mısralar kaplar yürekleri,
hep kerbelada suya kanar gönüller,
bize ayrılık,bir mızrak boyu yakındır,
gamlı gecenin sabahından da mı gelmez hayır..??

bulutlar hep bizim gözümüze ağlar,
güneş nedense küsmüştür şehrimize,
hep bizim sokaklarımızdadır sarhoşlar.
cinayetler pencere korkuluğundan bakar gözlerimize
yaralı kuşlar düşer balkonlarımıza,
kanadını sarar sarmaz terk edilimiz
her seferinde...

yoksulluk kokar ekmekler,
her lokmayı deniz kıyısında yeriz
öylesine zenginiz....
unuturuz şatolarımızı sahile kurmayı,
tahttır bize kayalıklar,
denizin maviliğine dalar hülyalarımız.
hiç hayra varmasa da rüyamız,
dalgaların dizinde doğar sabahımız...

ellerimizde hep bir kanlı gömlek,
sicilimizde kabuk tutmuş suçlar,
başgardıyanı toprağa verdik...
ve artık özgür paslı kelepçeler,
birgün vasfınızı hatırlayınca dek...

peki ..
ya küçük dağlarla oynayan...
siz...
hatırladığım kadarıyla gitmiştiniz !
hayırdır?

önünüze bakar olmuş katil gözleriniz.
nerede bu cinayetin şahidi elleriniz?
hani ,o elveda derken ki güçlü haliniz?
vedalar ağlatırken kalemi ,
ve satırlara ağlarken ben ,
acaba hicabınızı mı kaybetmişsiniz?

Merve Ayyıldız 2010.04.14

bir vedanın hüznü ,,
ve hüznümün yüzüdür şiirlerim
ben vedalardan hüzünlünen bir şairim...